

er nødvendiggjort ved skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder. Udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige eller med ham sambeskattede personer kan blive befordret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan dog fradrages i det omfang, de samlede udgifter i det pågældende indkomstår har oversteget 400 kr. Ved opgørelsen af den skattepligtiges samlede udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads for et indkomstår kan i alle tilfælde højst medregnes et udgiftsbeløb på 1 500 kr. for hver person, og udgiftsbeløbet kan ikke overstige, hvad der ville medgå ved anvendelse af billigste offentlige befordring. Kan offentlig befordring ikke benyttes, opgøres udgiften ved anvendelse af eget befordringsmiddel på grundlag af kilometertakster, der fastsættes af finansministeren. Fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads indrømmes kun, hvis det samlede fradragsbeløb, der efter foranstående regler opgøres for den skattepligtige, er 100 kr. eller derover. Endvidere kan en skattepligtig, såfremt han dokumenterer, at han som følge af invaliditet eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, som er nødvendige for at opretholde indtægts erhvervelsen, fradrage den del af befodringsudgiften, der overstiger, hvad der må anses for normal befodringsudgift i det pågældende tilfælde.

De i denne bestemmelse omhandlede fradrag berører ikke retten til det i stk. 1 omhandlede faste fradrag.“

§ 8.

Til bestemmelsen i § 9, stk. 4, i lovbekendtgørelse nr. 326 af 15. december 1959 føjes: „og lov nr. 202 af 10. juni 1959“.

§ 9.

Bestemmelsen i § 14, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 326 af 15. december 1959 affattes således:

„Stk. 1. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i det pågældende år er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom og næring, til tiende, fæste- og forpagtningsafgifter og lignende byrder. Endvidere kan fradrages de i indkomståret erlagte personlige skatter, der er pålignet til stat, kommune og kirke.“

§ 10.

I lovbekendtgørelse nr. 326 af 15. december 1959 indføres efter § 18 som ny paragraf:

„§ 18 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue skal skibe, der omfattes af bestemmelserne i afsnit III i lov om skattefri afskrivninger m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 232 af 4. juni 1958, samt maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der omfattes af bestemmelserne i afsnit I i nævnte lov, ansættes til den i lovens § 2, jfr. § 13, nævnte saldo værdi ved indkomstårets udgang. Negativ saldo værdi kan ikke fradrages ved formueopgørelsen. Maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der omfattes af bestemmelserne i nævnte lovs afsnit II, skal ansættes til anskaffelsessummen efter fradrag af de i lovens § 8, stk. 2, omhandlede, beregnede afskrivninger.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 træder for så vidt angår de omhandlede driftsmidler fra og med skatteåret 1961-62 i stedet for bestemmelsen i statskattelovens § 14, nr. 4.“

§ 11.

Bestemmelsen i § 22 i lovbekendtgørelse nr. 326 af 15. december 1959 affattes således:

„§ 22. Ved skatteansættelsen for skatteåret 1961-62 af personer, der ved begyndelsen af nævnte skatteår opfylder aldersbetingelsen for at oppebære folkepension, eller som oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære folke- eller invalidepension, pension i henhold til lov om pension og hjælp til enker m. fl. eller den i § 24, stk. 1, i lov om invalide- og folkepension omhandlede ydelse, skal der, alt for så vidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de nedenfor angivne maksimalindkomstbeløb, i selve ansættelsen gives et nedslag for nedsat erhvervsevne. Nedslaget beregnes med de nedenfor anførte beløb, dog højst med forskellen mellem den pågældendes skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten for den gruppe, til hvilken skatteyderen vil være at henføre efter nedenstående regler:

Område A.

København, Frederiksberg, Gentofte, Ballerup-Måløv, Birkerød, Brøndbyvester-Brøndbyøster, Dragør, Farum, Gladsaxe,